

erdős virág
eltérő tartalom
2022–2023

Gyávaságom története

Beágyazódtam.

Osztódásnak indultam.

Visszafejlesztettem úszóhártyáimat.

Elhullajtottam sűrű, magzati szőrzetemet.

Búcsút intettem az alternatíváknak,

és befordultam a medenceüregbe.

Felmértem az erőviszonyokat,

és leszámoltam az illúzióimmal.

Kinyitottam a szememet,

és belenéztem a mennyezeti műtőlámpába.

Becsuktam a szememet,

és abbahagytam a sírást.

Hagytam, hogy becsomagoljanak,

hagytam, hogy elszállítsanak,

elfogadtam, hogy ezek az alulmotivált,

passzív-agresszív házigondozók

a szüleim.

Elfogadtam, hogy ez a barna-bézs csíkos

bútorszövet a hazám.

Felfedtem asszimilációs törekvéseimet,

és szakítottam képzeletbeli barátaimmal.

Számot vetettem osztályhelyzetemmel,

és visszaadtam a kislapátot jogos tulajdonosának.

A könnyeimet lenyeltem.

A Sabin-cseppet lenyeltem.

A tányér szélén maradt maradékot elfogyasztottam,

és a pótkakaóából készült kakaónak sem álltam ellent.

Uzsonna előtt a matracon
együtt szuszogtam a többiekkel.
Uzsonna után az udvaron
együtt üvöltöttem a többiekkel.
Elbújtam a fa mögé,
hogy megtaláljanak.
Felmásztam a mászókára,
hogy lelökjenek.
Reggelente kipakoltam magamból mindent,
ami boldoggá tett,
és a helyére bepakoltam a tanszereimet.
Mindig minden körülmények közt az egyenes utat választottam,
mert a másik lemészárolt kisállatok
behavazott játszótéri halmai közt visz a javítóintézetbe.
Énekórán énekeltem,
ebédidőben ebédeltem,
sorokozónál beálltam a sorba.
Óra elején jelentést tettem a dolgok állásáról,
lefüleltem,
szóra bírtam,
és szemmel tartottam a padtársamat.
Szolgáltam a közösséget,
és Aranka nénit vakon követtem az igazgatói iroda felé vezető úton.
Rajvezetői felszólításra nevéen neveztem a főkolompot,
megvédtem a nyakkendőm becsületét,
és attól fogva úgy éltem,
hogy méltó legyek.
Lojalitásom jeleként iskolánk névadójának nyomdokaiba kívántam lépni.
Nagy elánnal kezdtem dolgozni egyetlen,
máig befejezetlen Váci Mihály-versemen.

A visszhangtalanságot csendes apátiával konstatáltam,
akárcsak szüleim meddő, de mindig újra fel-fellángoló
családegyesítési kísérleteit.

Testközlelől tanulmányoztam egy boldogtalan párkapcsolat
patológiás mintázatát.

Megfigyeléseket végeztem,
jelek után kutattam,
italcímkéket analizáltam,
és a szekrény alján fáradhatatlanul
kerestem a magyarázatot.

A történet szétgurult fioláit
kiszedtem a felborított
hintaszék alól.

Egy szűk körben vetített és örökre betiltott
Tarantino-filmben vállaltam egymondatos szerepet:
szóltam, hogy megjött a mentő.

Túlkompenzáló szüleim farmerszoknyával
és kivételes képességekkel ruháztak fel,
minek következtében a hosszú kések éjszakáját éppoly sikerrel abszolváltam,
mint rá következő nyáron a vonyarcvashegyi véres vasárnapot.

Ha kitettek a napra, pirosra sülttem,
ha betettek a vízbe,
elmerültem.

Mindig a döntő pillanatban léptem elő a takarásból,
apámat lefegyvereztem,
anyámat felsegítettem a földről,
az indulatáttétel szélsőséges megnyilvánulásai elől
elhajoltam.

Személyiségem homokfalába újabb és újabb üregeket vájtam,
hogy az összeomlás közelgő óráján képes legyek

gondolataimba temetkezni.
Őriztem a látszatot és elnyeltem a fényt:
leengedtem a relaxát,
és felengedtem magamnak a mirelit borsót.
Poptarisznyából felvett Cat Stevens-dalokat hallgattam
felmatricázott Agfa-kazettáról,
és ezáltal végképp elszigetelődtem kortársaimtól.
Gimnáziumi éveimen sötét és sértett árnyalak képében lebegtem át.
Társas összejövetelek alkalmával igyekeztem
eggyé válni a tapétával.
Házibulikon mosogatást vállaltam,
hogy elkerüljem a szóváltást.
Lesből követtem a koreográfiát,
tanulmányoztam a rituáléikat,
és megpróbáltam nevetni a vicceiken.
Közben rettegve gondoltam arra,
hogy bizonyos emberek kisugárzása károsíthatja belső szerveimet.
Szociális kapcsolataim idővel a tárgyfelvétel
és a szemináriumidolgozat-leadás gyászos aktusaira redukálódtak.
A vérvonal már-már megszakadni látszott,
ám egy családi barát mesterkedéseinek hála
sikerült becserkészni azt a szenvedélyektől mentes illetőt,
aki minden paraméterében megfelelt
a konvencióknak.
Már csak ki kellett várnom, amíg észrevesz,
amíg megszólít,
amíg megbasz,
és végül elvesz, mint egy tálcát.
Az esküvői kálacsokrom atomjaira hullott,
a lakodalmi bográcsgulyásba belesavanyodott a galuska,

és én pár hétre rá elvetéltem,
mint az ország,
amelynek boldogsága temetéssel kezdődött,
és temetéssel is folytatódott.
Télesti sétánk alkalmával saját szemünkkel láttuk a parlamenti ravatal előtt
hosszú sorokban lelkesedő
nekrofilokat.
Házaséletünk harmóniáját tornádószerű
rohamokban rám törő alkotókedvem csak addig a pontig veszélyeztette,
ameddig el nem múlt,
és én vissza nem tértem
a gáztűzhely melegéhez.
Ettől kezdve megpróbáltunk még szorosabban idomulni mindazokhoz,
akiket megvetettünk.
Sokadszori próbálkozásunkat siker koronázta,
minek következtében levetkőztettek,
leborotváltak,
és a hátamra fordítottak, mint egy bogarat.
Leszíjzták a lábamat,
és a nyitott méhszájon keresztül egy speciális eszköz segítségével
lyukat ejtettek a burkon.
Ebben a percben végérvényesen lezárult az ifjúságom.
Az idő, mint egy madár, nekikoppant a szülőszoba ablakának,
beesett a radiátor alá,
és mint egy replayre állított time-lapse videón:
kezdődött előlről minden.
Újratanultam orrot fűjni,
cipőt befűzni,
elpakolni a játékokat.
Egyik délután leugrottam légfrissítőért,

és mire visszaértem,
felnőttek a fiaim.
Elégedetten nyugtáztam,
hogy nehezen kiérlelt megküzdési stratégiáim
észrevétlenül is tovább öröklődtek:
problémáikat bedobozolták,
felcímkézték,
és betolták az ágy alá.
Aztán lecuccoltak a kocsihoz,
és én kivittem őket a repülőtérre.
Hazafelé tévedésből rossz sávba soroltam,
és elindultam egy nem létező
kontinens felé,
de aztán visszataláltam a belvárosba.
Másnap reggel korán keltem,
és végre belevetettem magamat az élet sűrűjébe.
Bambuszrügyet fermentáltam,
kacsacombot konfitáltam,
kiiktattam a gyűrődésvédelmet,
és aktiváltam az automatikus optimalizálás funkciót.
Kedvenc boltjaimban megvettem
kedvenc termékeimet.
Kedvenc szolgáltatóimtól megrendeltem
kedvenc szolgáltatásaimat.
Kedvenc sorozatomban megnéztem
Elisabeth Mosst.
A hazugságok klapanciái helyett
az őszinteség hosszúversét választottam,
és megpróbáltam kiaknázni a korommal járó
permanens halálfélelem előnyeit.

Az élet késői ajándékkal lepett meg:
ösztrogenszintem zuhanásával párhuzamosan szociális érzékenységem
a tetőfokára hágott.
Többé nem ismertem akadályt,
és a civil kurázsit képes voltam
hányásig fokozni.
Elleneztem a terrort,
elítéltem a vérontást,
és tüntetőleg jeleskedtem felebarátom szeretetében.
Ha elmentem mellette, rámosolyogtam,
ha keresztülléptem rajta,
átéreztem nehézségeit.
Földön fekvő emberbe soha,
semmilyen körülmények között se rúgtam bele,
épp csak egy centiméternyit toltam odébb a cipőm orrával,
hogy elférjek.
Elosztogattam szétszárítógépezett Sinsay ruhatáramat,
és lejárt szavatosságú tartósélelmiszer-csomagokat küldözgettem
vadidegen ormánsági családoknak.
Adományokat gyűjtöttem
adománygyűjtő kampányom elindításához.
Titkos tömegdemonstrációk méltatlanul mellőzött szónokaként
tükör előtt tornáztattam a számam.
Víziókat gyártottam, fejlesztettem és promotáltam,
miközben bökkversgenerátorral automatizált Facebook-posztjaimban
magamat az igazságosság bajnokának tüntettem fel.
Lehetőségeim határán,
társadalmi cselekvőképességem maximumán
elégedetten dőltem hátra Nordvalla szürke füles fotelemben,
amikor utolért a diagnózis.

Az elém tett papírt aláírtam.
Nyilatkoztam,
hogy kielégítő tájékoztatást.
Kijelentettem,
hogy kellő idő és információ.
Tudomásul vettem,
hogy a Magyarországon elfogadott protokoll.
Beleegyeztem, hogy elvégezzék rajtam.
Elvégezték rajtam.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.

www.magveto.hu

www.facebook.com/magveto

magveto.kiado@lira.hu

Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Gyomai Kner Nyomda Zrt.-ben 2024-ben,
a nyomda alapításának 142. esztendejében.
A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének tagja.
Felelős vezető Csöndes Zoltán vezérigazgató
www.gyomaikner.hu

Felelős szerkesztő Turi Tímea
Kézirat-előkészítő Hradeczky Moni
Korrektor Tomka Eszter
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9323
Kner Antikva betűtípusból szedve
ISBN 978-963-14-4389-9